

INDSIGT

Kort enakter af Kaj Himmelstrup.

Udgivet i antologien "Drama ti minutter
15 nye danske enaktere",
Borgens Forlag 1987.

Personerne:

Pascal, Basic og A.

Scenen:

Et bart rum. Et lille bart bord, to stole, en papirkurv.

PASCAL *sidder ved bordet. A kommer ind fra venstre.*

PASCAL: *med en håndbevægelse mod den tomme stol:* Sid ned.

A: *bliver stående.*

PASCAL: Du vil ikke sidde.

A: Nej tak.

PASCAL: Du foretrækker at stå?

A: Ja.

PASCAL: Stolen er der for at man kan sidde på den.

A: Jeg vil hellere stå.

PASCAL: Du vil hellere stå.

A: Det er min ret, er det ikke?

PASCAL: Det er din ret.

A: Det mente jeg nok. - Trods alt.

PASCAL: Jeg forstår ikke, hvad du mener med trods alt. Du har sendt en forespørgsel.

A: Man skal benytte sig af sin ret, skal man ikke?

PASCAL: Du har sendt en forespørgsel.

A: Jeg har læst et sted, at det kan man.

PASCAL: Det har du læst et sted.

A: Ja.

PASCAL: Et sted.

A: Ja, et eller andet sted stod der, at man havde ret til at sende en forespørgsel.

PASCAL: Et eller andet sted.

A: Ja, et eller andet sted.

PASCAL: *tier.*

A: Det kan vel være lige meget, hvor jeg har læst det.

PASCAL: *tier.*

A: Jeg kan ikke huske det. Jeg læser faktisk ret meget, og det er vel ikke altid, man kan huske hvor man har læst hvad. Men der stod i hvert fald, at man kunne sende en forespørgsel.

PASCAL: Der stod, at man kunne sende en forespørgsel.

A: Det var min ret, stod der. Er det måske ikke rigtigt.?

PASCAL: Det kan jeg ikke vide. Jeg ved jo ikke, hvad du har læst eller hvor du har læst det.

A: Der stod, at det var min ret at sende en forespørgsel. Er det min ret - eller er det det ikke?

PASCAL: Det er din ret.

A: Godt. Det gjorde jeg så, og det er snart to måneder siden.

PASCAL: En måned og 23 dage.

A: Det er da snart to måneder.

PASCAL: Det benægter jeg ikke.

A: Det er måske normalt?

PASCAL: Det er normalt. - Du har bedt om indsigt.

A: Ja, det stod der at man kunne.

PASCAL: Et eller andet sted.

A: Et eller andet sted, ja.

PASCAL: *tier.*

A: Jeg har jo sagt, at jeg ikke kan huske det. Det kan vel heller ikke være så vigtigt, kan det?

PASCAL: *tier.*

A: Jeg har måske læst det i grundloven. Det er en af de muligheder, jeg kan tænke mig.

PASCAL: *tier.*

A: Egentlig er det jo så vigtigt, at det burde stå i grundloven, ikke?

PASCAL: Du har læst grundloven.

A: Naturligvis.

PASCAL: *tier.*

A: Er der noget underligt i det?

PASCAL: *tier.*

A: Man skal kende sine rettigheder. Derfor sendte jeg en forespørgsel.

PASCAL: *tier.*

A: Det er snart to måneder siden.

PASCAL: 1 måned og 23 dage.

A: Ja ja, de normale 1 måned og 23 dage, og her til morgen fik jeg så brev om, at jeg kunne møde op her.

PASCAL: Ja, det ved jeg.

A: Nu er jeg her.

PASCAL: Du vil ikke sidde.

A: Nej tak.

PASCAL: Du foretrækker at stå.

A: Ja.

PASCAL: *tier.*

A: Jeg vil helst stå.

PASCAL: *tier.*

A: Det er ikke fordi jeg ikke har set stolen, men -

PASCAL: Du fastholder, at du hellere vil stå.

A: Ja. Jeg mener - det kan vel ikke tage så lang tid at give mig svar på det, jeg har spurgt om, kan det?

PASCAL: Du vil have svar på det, du har spurgt om.

A: Det er derfor jeg har sendt en forespørgsel.

PASCAL: Og den vil du have svar på.

A: Det er sgu da meningen med en forespørgsel, er det ikke?

PASCAL: *tier.*

A: Det er min ret, sagde du, og jeg har også selv læst det. Det er min helt soleklare ret. Og den ret bruger jeg til at stille en forespørgsel, er der noget unormalt i det?

PASCAL: Du mener det er normalt at stille en forespørgsel.

A: Ja.

PASCAL: Det er det ikke.

A: Er det ikke normalt at stille en forespørgsel?

PASCAL: Nej.

A: Det var satans. Når det er ens ret, så er det sgu da meget naturligt, at man gør brug af den.

PASCAL: Muligvis.

A: Hvad mener du med muligvis? Synes du ikke, det er meget naturligt?

PASCAL: Det kan jeg ikke tage stilling til.

A: Du har lige sagt, at det er unormalt.

PASCAL: Unormalt, ja.

A: ???

PASCAL: Jeg kan ikke tage stilling til, hvorvidt det er naturligt eller unaturligt. Men det er ikke normalt.

A: Vil det sige, at jeg ikke kan få svar?

PASCAL: Du kan godt få svar. Det er din ret. Det ville ikke være logisk, hvis du havde ret til at stille en forespørgsel, men ikke kunne få svar.

A: Jeg kan altså godt få svar?

PASCAL: Naturligvis. Ellers havde vi ikke bedt dig komme til en personlig samtale.

A: Hvem skal jeg tale med?

PASCAL: Du taler nu.

A: Med dig?

PASCAL: Jeg har forstået det sådan, at du insisterer på at opretholde din forespørgsel.

A: Ja.

PASCAL: Du vil have indsigt.

A: Naturligvis. Demokratiet bygger på sund mistillid, gør det ikke?

PASCAL: *tier.*

A: Det er måske også en af de ting, du ikke tager stilling til?

PASCAL: Vi konstaterer, at du opretholder dit ønske om indsigt.

A: Det kan du roligt gøre. Vil det sige ...

PASCAL: Samtalen er forbi. Du får indsigt nu.

BASIC *kommer ind fra venstre med en stabel sammenhængende dataudskrifter.*

PASCAL: Værsgo. Du kan læse dem i rummet der.

A tager stablen og går ud til højre. Basic sætter sig.

BASIC: En til?

PASCAL: Jeg er bange for det.

BASIC: Hvad var kodeordet?

PASCAL: Indsigt.

BASIC: En af de påståelige, altså.

PASCAL: Det er min ret, sagde han. Min soleklare ret.

BASIC: Det er nummer to i dag.

PASCAL: Trods alt, sagde han.

BASIC: Gjorde han det? Spydigt?

PASCAL: Det kan vist ikke bortforklares.

BASIC: Nævnedes han nogle kilder?

PASCAL: Det var bare den sædvanlige snakken udenom. Det var noget han havde læst et eller andet sted.

BASIC: Aha.

PASCAL: Han gentog det oven i købet. Man skal kende sine rettighe-
der, sagde han.

BASIC: Sagde han noget om sine motiver?

PASCAL: Han var jo en af de få, der gjorde rede for sine bevæggrun-
de allerede i den skriftlige forespørgsel. Det var jo sådan set rigeligt.

Under samtalen strejfede han det kun en enkelt gang. Men ret præcist i øvrigt.

BASIC: Med hvilket kodeord?

PASCAL: Mistillid.

BASIC: Mistillid? - Det var ellers mere end nok, hvad?

PASCAL: Det må man sige.

BASIC: Vi har en til siddende derude. Tror du, vi når ham inden frokost?

PASCAL: *trækker på skuldrene.*

BASIC: Vi kan jo håbe, han læser hurtigt.

PASCAL: Det vil jeg tror, han gør. Han sagde, han læste meget.

BASIC: Jaså.

PASCAL: Faktisk ret meget, sagde han.

BASIC: Med andre ord: en af de typer, der levede helt uden for virkeligheden?

PASCAL: Han insisterede sågar.

BASIC: Det kan jeg forestille mig.

PASCAL: Han fandt det oven i købet naturligt at insistere.

BASIC: Sygeligt.

A kommer ind fra højre med dataarkene, noget i uorden.

PASCAL: Er De færdig?

A: nikker.

BASIC: Og De er overbevist om, at De har set det hele?

PASCAL: At vi ikke har holdt noget skjult?

BASIC: Som De sikkert husker, stod der i vores brev, at den omtalte ret kun giver Dem mulighed for en enkelt samtale og et enkelt gennemsyn, så hvis De har nogen spørgsmål, så er det nu.

A ser fra den ene til den anden, ryster på hovedet.

BASIC: Hvis det ikke er tilfældet.

Han peger på dataarkene og bordet. A lægger arkene og vil gå ud til venstre. Pascal stopper ham.

PASCAL: Det er den vej, hr.

A: Tilbage til rummet?

PASCAL: Ikke tilbage. Gennem.

A: Gennem rummet?

PASCAL: Gennem rummet, hr.

A: Kommer jeg så ud en anden vej?

PASCAL: Ud?

A: Ja. Ud.

PASCAL: Jah. - Hvad ellers?

A går ud til højre. Pascal river det øverste ark af datastablen og giver det til Basic.

BASIC: Han skal bare kodes ud?

PASCAL: Ja. *Han ser på sit ur.* Vi når også den næste.

Basic går ud til venstre. Pascal dumper resten af arkene i papirkurven.

SLUT.

PS. Hvis økonomien tillader det, kan papirkurven erstattes af en papirmakulator, hvis lyd får lov at slutte forestillingen.

Har du fået lyst til at læse flere af mine stykker, kan der findes en del på www.skuespil.net.

Har du fået lyst til at sende en kommentar, kan det gøres på kaj.himmelstrup@mail.tele.dk